

Nagy Gábor

Nagy Gábor
(1972, Kőrmend)
költő, irodalomtörténész,
József Attila-díjas

Krumpliverem

A verembe Öregmama száll alá,
mint vakmerő denevér, köténye
szárnyaiban viszi a rózsálló krumplit,
és én szentül hiszem, amulettet hord
a kendője alatt, ahogy fittyet hány
a sötétlő neszekre s az öléből tompán
legördülő burgonya-koponyákra.
Egyszer láttam, amint kioldotta kontyát,
sűrű, kenderszálas zuhatag omlott
a derekáig, gyönyörű volt és titokzatos,
mint aki hadi ösvényre lépett.

Fecskék

Az istállóban fészkelő fecskék
nem vették zokon a szüntelen
jövés-menést, ganajozást, itatást,
tavaszról tavaszra mintha csak
a Rózsa meg a Bimbó kedvéért térnének
haza, a röptükben, tudtam, titok van.
Míg ki-be csapongnak az életöszton
kérelhetetlen ritmusára, Öregszüléim
összehangolt közönnyel húzkodják
a csecset, marhalánc csörren,
surrognak szárnyak, csöbörbe
csurran a tej, csivitel.

Temetés

Öregmamát, evangélikus lévén,
úgy esett, a fél falu megbotrányozására
fiatalka lelkésznő búcsúztatta,
némelyik zsebkendőss asszonyság
pityeregni is elfelejtett,
s én nem győztem követni anyám
suttogását, ki kicsoda átellenben,
egykor kinek csodáltam ringó csípőjét,
tenyér formálta kelttészta-mellét,
kinek kaptam el szemrebbenését
a halálhoz hozzásóványodott
horgas csőrű vénasszonyok
zavartan fészkelődő rajában.